

Masonlukta 34. Derece

İskandinavya Şövalyesi

Murat Özgen Ayfer
2021

Dünyanın hemen her yerinde olduğu gibi, Türkiye’de de hayli geniş çapta Masonluğa karşıt (antimasonik) girişimlerde bulunulmuş, kitaplar yayınlanmıştır. Daha yakın tarihlerde, bu bağlamda görsel medya ve internet de kullanılmıştır.

Türkiye’de yayımlanmış böyle kitaplardan birinde Masonluğun 33 derecesi olduğu belirtildikten sonra, *“bir de 34. derece vardır ki, bunu 33. derecede olanlar bile bilmez”* tarzında ya da buna benzer bir söz geçer.

Bu söz iyi niyetli ve objektif tutumlu, araştırmaya dayanan bilimsel nitelikli olsa, haklılığı bulunabilir. Çünkü zaten bir zamanlar Masonluğa ilişkin tüm bilgiler, kurumun içinde sözlü olarak verilirdi. Dolayısıyla herhangi bir derecede bulunan bir mason, bir sonrakine ilişkin bilgileri ancak o dereceye geldiği zaman edinebilirdi. Sonradan bu bilgiler, -özellikle uygulamadaki ritüeller- basılı hale de getirildi. Bu aşamada da bir mason, herhangi bir dereceye ilişkin ritüel kitapçığını ancak o dereceye geldiğinde okuyabilirdi. Masonluk ezoterik nitelikli bir kurum olduğu için, bu uygulama doğaldı. (Elbette bir şekilde sahaflara düşmüş ya da ne kadar özel tutulursa tutulsun ele geçirilmiş olanları hariç tutmak gerek.)

Fakat şimdi, günümüzde öyle mi?

Artık internette istediğiniz herhangi bir mason ritinin herhangi bir derecesinin ritüelini bulabilirsiniz. Yeter ki, onu okuyup anlayabilmek için, yazılı olduğu ilgili dili bilin... (Üstelik artık internette şöyle böyle bir çeviri olanağı da var.)

Buna karşın Masonluk ezoterik niteliğini yitirmiş değildir. Çünkü ilgili ritin bir derecesini tam olarak anlayabilmek için, uygulanmasını görmek, içinde yer almak, o dereceyi yaşamak gerekir. (Masonlukta bu her derece için geçerlidir.)

Bu olguyu şuna benzetebiliriz: Bir tiyatro oyununun metnini yayımlanmış bir kitapta okuyabilirsiniz ama onu özümseyebilmek için sahnede canlandırılışını izlemeniz gerekir. İşin içine dekor, ışık, ses, sanatçılar ve yönetmenin tercihleri girer. Bir de bu canlandırmayı yapanları yani tiyatrocuları düşünün. Onlar sahneye konan oyunun içinde yaşar. Bu olgu Masonlukta da böyledir.

O Masonluğa karşıt kitapta denilen söze dönelim...

Aslında o deyişte bir iyi niyet, objektif bir tutum, bilimsel bir yaklaşım yok... Amaç Masonluk hakkında bilgi vermek değil, Masonluğu kötülemek ve yıpratmaya çalışmak... Bunun için de ezoterik sistemi bilmezden, anlamazdan gelerek olumsuz bir tarzda eleştirmek...

Peki, Masonlukta 33. derecenin üstünde, 33. derecede bile olmayanların en azından kuramsal olarak bilmedikleri bir 34. derece hatta daha sonrası yok mu?

Var... Ancak o sözün belirtmeden konu ettiği 33 dereceli ritte yani Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nde değil, kendi yapısı ve düzeni çerçevesinde çok daha fazla derecesi bulunan ritlerde var.

O ritlerden biri de **Memfis-Mizraim Riti**. Toplam 99 derecesi olan bir sistem.

Bu ritin bazı görsel özelliklerini “Rite of Memphis-Misraim in Freemasonry - Aprons and Tracing Boards” genel başlığı altında, birbirini izleyen üç gösterimde izleyebilirsiniz. 34. derece ise şu bağlantıda: <https://www.academia.edu/85499745/>

İşte bu çalışmadaki anlatım, Memfis-Mizraim Riti'n 34. derecesinin özelliklerini aktarıyor. Biraz karmaşık ve genellikle mistik nitelikli fakat bu konuyu merak edenler bakımından ilginç sayılabilir. O kadar çok isim var ki, bunun için yer yer kısa açıklamalar verilmişse de daha iyi anlaşılabilmesi için başka kaynaklara da başvurmak gerekebilir.

Çalışmanın kapsamında ritüelik bilgiler de herhangi bir şekilde sansürlemeden verilecek. Mason okurlar bu bilgilerin tarzını hiç de yadırgamayacaktır çünkü benzerlerini kendi çalışmakta oldukları derecelerde görürler. Bunların böylesine açık olarak verilmesini de hoşnutsuzlukla karşılamamalıdır, zira bu bilgilerin tümü internette alıntıyla düzenlenmiştir.

Önemli bir not: Bu çalışma, özgün olarak www.masopedia.com adlı sitede yayımlanmış, 2024 yılında yeniden düzenlenmiştir. Bu sitede Memfis-Mizraim Riti'nin diğer derecelerini de bulma olanağınız var.

Bu derecenin İskandinav Şövalyesi olarak adlandırılışı, ritüelik anlatımlarının öncelikle **Norveç Mitolojisi** üzerine kurulu oluşundan ötürüdür.

Derece, kendi içinde üç aşamadan oluşur:

1. Seçilmiş;
2. Mistik;
3. Epop.

Masonluğun öğretiminin bir bölümü bu aşamalarda tarihsel ve felsefi bakımdan incelenir. Konular okült açıdan da değerlendirilir.

Çalışmanın yapıldığı yer kare biçimindedir. Duvarlara, üzerine gümüş rengi yıldız motifleri işlenmiş gök mavisi rengi perdeler çekilmiştir. Doğu bölmesine eflatun rengi kumaşla kaplı, köşelerinde altın varak işlemleri bulunan bir gölgelik yerleştirilmiştir; altında derecenin üç taçlı yöneticisinin (En Üstün, Üstün, Eşit) tahtları bulunur. Bu tahtlara ayrı ayrı sırasıyla üç, iki ve tek basamakla çıkılır.

Derecenin alev renkli bir flâması vardır; üzerine bir kılıç ile iki çapraz palmiye dalı işlenmiştir.

Görevlilerin kordonları da renk bakımından flâmanın benzeridir. Biju, şövalyeler için gümüş, ileri gelenler (eşraf) için altın renkli bir yıldızdır; kırmızı bir kurdeleye takılır.

Oturumun açılışı:

En Üstün: (6x3 vuruş yapar) Değerli Üstün, burada niçin toplanmış bulunuyoruz?

Üstün: Birbirimize kutsal şeyleri öğretmek için.

En Üstün: Değerli Eşit, bunu nasıl yapmayı umuyoruz?

Eşit: Asgard'dan(*) getirilen bilgiyle.

En Üstün: Şu halde öğretim için oturumu açıyorum.

(Her biri 3x3 vuruş yapar.)

[* Asgard: İskandinav mitolojisi uyarınca tanrıların mekânı.]

Birinci Aşama: Tören (Seçilmiş)

Sunucu kapıya 3x3 vuruş yapar; kapı aralanır.

Koruyucu: Yabancı, nereden geliyorsun ve ne istiyorsun?

Aday: Benim adım Yolcu'dur; çok uzun boylu dolaştım, yorulduğum, dinlenmek istiyorum. Bu uygun yer kimin?

Koruyucu: Kralındır. Seni ona götüreceğim.

Aday içeri alınır. Refakatçi kılıcını çeker; adayı 6 kez dolaştırır. Bu arada şunları söyler: Her kapıyı tara. Yoluna dikkatle devam et. Söylemesi güçtür ama burada düşmanlar gizleniyor.

Aday tahtların önüne getirilir.

Refakatçi: Yolcu, bu Üç'ü izle! En altta oturan Eşit, ikincisi Üstün, üçüncüsü En Üstün'dür. Sana diyeceklerini dinle. Onlara sor; yanıtlayacaklardır.

Üstün: Yabancı, hoş geldin. Yüce'nin mekânında bedelsiz olarak dileğin yiyip içebilirsin. İşin ve bizden isteğin nedir?

Yolcu: Gizemlerinizin öğretimini almak istiyorum.

Eşit: Aradığın bilgi bize **Asgard**'dan, hepimizin babası Odin'in Yüce Rahibi **Sigge** tarafından, her yeri fetheden ordularını Karadeniz üzerinden yönelttiğinde getirilmiştir. Bir rahip olarak kralî düzey edinmemiş fakat İskandinavlara bir mistik teoloji vermişti ki, bu Eddalar'da (*) kapsamlandırılmış mistik teoloji, çağlarca sonra **Voluspa** adlı simgesel şiire indirgenmişti. İskandinav gizli dinsel misterlerini düzenlemiş, bunların korunması için de on iki büyük pontif atamıştı. Bu misterlerden sayısız kardeşlik kurumları ya da gildler çıkmıştı; savaşçılar, dinseller, sosyaller ve operatifler. Üyeleri, birbirlerine yardım ve destek vereceklerine dair ant içmişti. İnanişâ göre Sigge, Romalı General Pompei ile çekiştikten sonra bu emperyalist ve istilâcı ülkeden çekilmiş, İskandinavya yolunda krallar oluşturmuş, tahtta **Gylfi**'yi bulmuş, ve gizemlerini düzenleyerek kralı inisiyasyon yoluna sokmuştu. (**)

[* Edda: İskandinav Mitolojisi]

[** Gylfi: İskandinav Mitolojisi'ne göre ülkenin ilk kralı]

Odin ve Gylfi

[Kaynak: <https://mythus.fandom.com/wiki/Gylfi>]

Eşit, anlatımını sürdürüyor:

Gylfi, ulu savaşçı Hiyerofant Sigge'yi takdir etti ve bir yabancı ya da yolcu kılığına girerek inisiyasyonu için onun mabedine gitti. Çatısı altın kaplamalı bu görkemli konakta çok iyi karşılandı. Bu mekânın girişinin, havaya yedi küçük kılıç fırlatıp düşerken yakalayan biriyle korunmasını sağladı. Sigge yabancıyı görünce, onu senin karşılandığın gibi karşıladı. Gylfi içeriye alındı ve kocaman demir kapı gökgürültüsü gibi bir gumbürtüyle kapandı. Kimisi içki içen kimisi eskrim yapan insanlarla dolu birçok heybetli oda dolaştılar ve sonunda senin gibi Üç'ün karşısına geldiler. Herkesin babası, ulu savaşçı rahip Odin'in nesneler üzerinde sihirli gücü olduğu, birçok dinsel kişi gibi kendisini görünmez yapabildiği, yaşı ilerlediği zaman hayattan yorulduğu, çevresine dostlarını çağırdığı, bedenini birçok yerinden delerek yaraladığı ve **Bütün-Baba**'ya gittiği söylenir. Daha ilerlemeden, onurun üzerine, yaşamın üzerine, gördüklerini ve duyduklarını ve bundan böyle bu toplantıda görüp duyacaklarını herkesten saklayacağına dair kutsal ve ciddi söz verişini almalıyım. Buna söz verir misin?

Yolcu: Onurum ve yaşamım üzerine kutsal bağlılığa söz veririm.

İkinci Aşama: Mistik

En Üstün: Söz verişini kabul ediyorum yabancı. Bizden her dilediğini isteyebilirsin. Ne istiyorsun?

Yolcu: Yüce kişi, söyle bana: Tanrıların ilki hangisidir? Nerede yaşar? Gücü nedir? Şanlılığını ortaya koymak için ne yapmıştır?

Üstün: Tüm çağlar boyunca yaşamış, tüm diyarları yönetmiştir. Büyük küçük, her şeyin egemenidir.

Eşit: Gökleri yaratmıştır; dünyayı, havayı ve kapsamındaki her şeyi.

En Üstün: Dahası da var; insanı yaratmış ve bedeni kalıbından çıkıp gitse ya da yanıp kül olsa bile ona hiç ölmeyecek bir ruh vermiştir.

Yolcu: Her şeyin başlangıcı ne zaman ve nasıldı?

Üstün: (*Voluspa'dan okur*) İlk şafaktı zaman, boş iken henüz, ne kum, ne deniz, dünya değildi orada, ne de gök yukarıda, boş bir hiçlik ve esneyen girdap, fakat yeşillik yok.

Eşit: Düzelmemiş insanlar için ıstırap, sefalet ve yok oluş meskeni olan **Niflheim** yani cehennem vardır. Fakat hepsinden önce Surbur'un siyahlara egemen olduğu **Muspelsheim** ya da parlak dünya vardı. "Surbur güneyden gelen hileli taktiklerle dolu. Ölüm yolları ve cennet parça parça bölünmüş." (*)

[* Voluspa: Bir eski efsanesel nitelikli Norveç şiirleri derlemesi

Niflheim: İskandinav kozmolojisinde buz diyarı

Muspelsheim: Norveç mitolojisine göre güneydeki aydınlık ve sıcak diyar

Surbur: Mitolojiye göre mezar adası]

Muspelsheim

Eşit, sözünü sürdürüyor:

Tanrılar yaratıldı. Bore'un babası Bure, bu dünyayı yöneten Odin, Vile ile Ve'yi doğuran karısı Baldron'un kızı Beyzla... Voluspa şöyle der: "Daha önce Güneş yerini bilmezdi, Ay güçlerinden habersizdi ve yıldızlar yerlerini bilmiyordu. Dev Ymer'in etinden Dünya oluştu, Terinden denizler, kemiklerinden dağlar, saçından tarladaki otlar, kafatasından gökler...Fakat sevecen tanrılar kaşlarından **Midgard** kentini inşa etti. İnsanların çocukları için ve beyninden bulutları... Duyusu sizin keşfetmeniz için.

Bore'un oğulları Odin, Vile ile Ve, bu dünyanın kıyılarında yürüyerek ilk insanı yarattılar: Aske ve ilk kadın Emla... Bu nedenle Odin haklıca Her Şeyin Babası olarak anılır; sarayı da Lidskialf... Karısı Fliorgun'un kızı **Frigga**, doğa, verimlilik ve aşk tanrıçasıdır. Edda Odin'in 46 adı olduğunu söyler çünkü her ülke onu kendi farklı diline çevirmiştir; Dünya, kızı ve karısıdır; üzerinde ilk doğan Savaş, Güç ve Yiğitlik Tanrısı **Asa-Thor** (Mars) oturur. Loke, hinlik ve düzenbazlık dolu kötü tanrıdır; güzel Balder'in uğursuz Mistletoe'nin bir düzeneğiyle katledilmesine neden olmuştur; yoksa yenilmez olacaktı. Balder böylece ortadan kaldırılınca, annesi Frigga her kim Hela'nın yönettiği Nerfiheim'a iner de onu yeniden yaşama kavuşturursa tüm sevgisini kazanacağını ilan etmişti. Kardeşi atik Hermode dokuz gün karanlık vadilerde dolaşmış, sonunda Hela'nın meskenine vardığında onu vermeye ikna ederse canlı ve cansız her şeyin onun için ağlayacağını söylemişti.

Diğer tüm alegorilerde ve mitolojilerde olduğu gibi, tüm doğa güzel Balder için ağlamış ve yas tutmuştu; sadece mağarada yaşayan bir büyücü kılığına giren Loke şöyle demişti: «Kim Balder'in cenazesinde kuru gözlerle ağlarsa yaşayan ya da ölü her şeyi alır; isterse ağlasınlar, Hela kurbanını tutacaktır.» Böylece Balder her şeyin yenilenmesine kadar Hela ile kalır ve Loke diğer tanrılarca mağarada bağlı tutulur; yılanlar onun üzerine zehirlerini püskürtür.

Norveç Mitolojisi'nde Balder'in ölümü (Christoffer Wilhelm Eckersberg)

Yolcu: Her Şeyin Babası Asgard'ı inşa ettikten sonra ne yaptı?

En Üstün: Yöneticiler belirledi. İlk iş, içinde Odin'in tahtının yanı sıra kendileri için 12 oturacak yer bulunan bir bina inşa etmektir. Bunun adı **Gladheim**'dir. Tanrıçalar için bir diğer bina yaptılar ve buna Vinglod veya Sevgi ve Dostluk Meskeni adını verdiler. O dönem Altın Çağ olarak anılıyordu ve bu, kadınlar devlerinin ülkesinden dönene kadar sürdü.

Yolcu: Hangisi kutsal kent ya da tanrıların başkentidir?

En Üstün: Ash Ydrasil tanrıların her gün toplanıp adaleti yönettikleri yerdir. Üç temeli vardır; biri devler biri tanrılar arasındadır; üçüncüsü **Nerfiheim** yani cehennemdir. Devlerin ülkesindeki köklerin altında bir su kaynağı vardır; her kim oradan su içerse bilgelikle dolar ve Nimis diye adlandırılır. Voluspa şöyle der: "Gözünü nerede sakladın Odin? Biliyorum nerede hatta Minis'in berrak pınarında; her sabah Minis Hidromel döker, Her Şeyin Babası'ndan aldığı vaat üzerine... Bunu anlıyor musun?... Ash'ın üçüncü temeli cennettir. Bunun altında geçmiş zamanların kutsal pınarı var. Cennette birçok şirin kent var ve ilâhî garnizonu olmayanı yok. Koca Ash insanın inanabileceğinden çok sıkıntı çeker. Yukarıda bir geyik onu yiyip bozar; yanlarından çürür ve bir yılan alttan kemirir. Orada Nomiler (geçmişin, günümüzün, geleceğin perileri) var; Farklı kökenlerden, kimisi tanrılardan gelir, kimisi cinlerden, bazısı da cücelerden."

Yolcu: Cennette hangi kentler görülebilir?

En Üstün: Orada görülecek birçok güzel kent var. Biri parlak cinlerin oturduğu **Alfheim** kentidir. Karalar toprağın altında oturur ve diğerlerinden farklıdır; daha çok görünümleriyle değil de davranışlarından... Parlak cinler güneşten daha görkemlidir. Kara cinler ise ziftten daha koyudur. Breidablik'in içi altın kaplı, çatısı gümüştür. Büyük Valasridlf kenti Odin'e aittir ve saf gümüştenidir. İyilikçi ve dürüst insanlar orada çağlarca kalacaktır. Voluspa şöyle der: "Biliyorum ki güneşten daha parlak bir yer var; tümüyle altın kaplı, Gimle kentinde. Orada erdemliler oturur, tüm çağlar boyunca mutlu yaşarlar."

Norveç Mitolojisi – Bir Alfheim betimlemesi

Yolcu: Tanrıların doğasını anlatabilir misiniz?

Üstün: Bunlar 12 tanedir. Odin ile Frigga'nın yanı sıra, arabası bir çift erkek keçi tarafından çekilen **Thor** ve sarayı Breidablik'te olan Balder vardır. Valuspa'da üzerine mısralar kazınmış olan, ölüyü diriltiren mısralardan söz edilir. Rüzgârların hâkimi Noution'da oturur; Dev Thiasse'nin kızı Skada ile evlenmiştir. Çocuklarından Frey yağmuru yönetir ve tanrıların en yumuşak olanıdır; uyumlu Freya ise hanımların adını aldığı tanrıdır. Tyr tanrıların en atılgan ve gözüpek olanıdır. Brage bilgeliğinden dolayı kutlanır; güzel sözler söylemesi ve haşmetli havası ile karısı Iduma gençliği yenileyen elmaların başındadır. Heimdall dokuz bakire kız kardeşin oğludur. Birfrost'un sonunda "Göksel Hisar" adlı kalede oturur ve tanrıların gözcülüğünü yapar. Hoder kördür ama aşırı ölçüde güçlüdür. Dokuzuncu tanrı sessiz Vidar, onuncu Odin'in oğlu Vile ya da Vali'dir. Savaşta gözüpek Rinda, kusursuz bir okçudur. Gissia'nın dölü on birinci Tellar, Thor'un damadıdır ve o da çevik bir okçudur. Balder'in oğlu Forsette on ikincidir. Glibner'de oturur ve adaleti sağlar. Glibner altın sütunlar üzerindeki, çatısı gümüş kaplı yerdir. Forsette, orada zamanın çoğunu her türlü çekişmenin yatıştırılıp uyuşmaya bağlanmasıyla geçirir. Loke "tanrıların muhbiri, dolandırıcılık ustası, tanrıların ve insanların yüz karası" olarak nitelenmiştir. (Bir Hristiyan şeytan) Çocukları da kendisi gibidir; bunların arasında kurt Fenris, yılan Nidhogger ile yaşlılık ve hastalıktan ölen uyuşukların gönderildiği Hela da vardır. Cenkte şehit edilen yürekli her birinin babası Odin tarafından iyi karşılanır.

Antik Norveç tanrıları

Yolcu: Tanrıçalar hangileridir?

Eşit: En önde geleni, Fensalar adlı şahane yer ya da ilâhî meskende dolaşan Frigga'dır. İkincisi Sagar'dır. Eira şifa verme işlerini yürütür. Gefione bir bakiredir ve tüm iffetli hizmetçileri kendine alır. Fylla da bakiredir ve güzel şalını omuzları üstünde taşır. Freya Frigga'dan hemen sonra gelir. Yolculuk etmesine izin vermiş Oder ile evlenmiştir ve onu kaybetmesi üzerine döktüğü gözyaşları som altın damlacıklarıdır. Yedinci Sione genç erkek ve kozları bir araya getirir. Lorna öyle zariftir ki birbirinden ayrılan sevgilileri hemen birleştirme gücüne sahiptir. Dokuzuncu olan Vara söz verişleri yönetir ve yalan yere andiçenleri cezalandırır. Vora zekîdir ve gizli şeylerin içine girebilir. Synia göksel sarayın kapıcısıdır. On ikinci Lyna, Frigga'nın afetten kurtardıklarının bakımını yapar. Snofra akıllı ve çalışkan bir tanrıçadır. Gna Frigga'nın habercisidir. Aslar ya da ilâhlar arasında Sol ve Bil, ayrıca Valhalla'da kahramanlara bal likörü taşıyan birçok bakire vardır.

Antik Norveç tanrıçaları

Yolcu: Tanrıların karanlık dönemine dair ne söyleyebilirsiniz?

En Üstün: Bu, döngünün sonudur. Önce bir büyük ve ıssız kış olacak, dünyanın dört köşesinden kar gelecektir. Esaslı bir don, şiddetli ve tehlikeli fırtınalar oluşacaktır. İlk Hiyerofantın Voluspa’da ne dediğine bak: “Kardeşler katil olacak ve kendilerini kardeş kanıyla lekeleyeceklerdir. Akrabalar soy bağını unutacak, yaşam bir yük olacaktır. Dünyanın her yerinde zina görülecektir. Barbarca bir çağ!... Fırtınalar çağ!... Kurtlar çağ!... Kalkanlar paramparça olacak ve bu felaketler dünya bir yıkıntıya dönüşene dek birbirini kovalayacaktır. **Heimdal** eğri büğrü olmuş borusunu kaldırıp yüksek sesle öttürecektir. Odin, Minis’in başı ulu Ash ile görüşecek, verimli yüce Ash dehşetli bir şekilde sarsılıp inleyecektir. Dev, demirlerini patlatacaktır.”

Heimdal borusunu öttürüyor

En Üstün Voluspa’dan aktarımını sürdürüyor:

“Şu halde tanrılar arasında neler olup bitiyor?.. Cinler arasında neler oluyor?.. Devlerin ülkesi kargaşa dolu... İlâhlar bir araya gelip toplanıyor. Cüceler mağaralarının girişinde içlerini çekerek iniliyor. Ey dağlarda yaşayanlar, herhangi bir şeyin var olmayı sürdüreceğini söyleyebilir misiniz? Güneş karardı; dünya deniz altında kaldı. Parlayan yıldızlar gökten yok oldu. Buhar ve ateş birbirine karıştı. Cennette bile hararetli bir sıcak var. Fakat biliyorum ki Nastrade’de güneşten uzak ve kapıları kuzeye bakan, yılanların kadavrası üzerine yapılmış olduğu için pencerelerinden zehir yağmuru damlayan bir mesken var. Oradaki hızlı akan derelerde yalancılar, katiller ve başkalarının karıların baştan çıkarmak isteyenler yüzer. Bir diğer yerde daha da kötüsü, her şeyi oburca yiyip bitiren kurt, sürekli olarak oraya gönderilmişlere işkence ediyor.”

Bize Voluspa’da verilen bilgi böyle; Hindu Vedalar’da geçen Büyük Prehtya, gece ya da Brahm’ın nefes alış... Bilinemez olan...

Yolcu: Hangi tanrılar dayandı? Hepsi yok mu oldu ve böylece artık ne cennet kaldı ne dünya?

En Üstün: Eskiye alt eden denizden yükseldiler. Bir diğer dünya en güzel ve sevimli... Vidar ile Vale dayandı, çünkü ne tufan ne de kara yangın onlara zarar verebilirdi. Mode ve Thor'un oğlu Magne orasını onardı. Onarım ile güzel Balder de gelecek, bölünmüşlerin meskeninden Hoder de... İki kişi, erkek ve kadın, Lif ile Liftbraser bir tepenin altında gizlenerek yatıyor ve öyle yaygın tarzda ürüyorlar ki, yeni dünya kısa zaman içinde topluluklarla yenilenecek. Ateşin parlak hükümdarı Güneş, yiyip bitiren kurt bir kez daha tahribatına başlamadan tek bir kız çocuk edinecek ve tanrılarının ölümünden sonra o kız tutacak ebeveyninin yolunu...

Üçüncü Aşama: Epopt (Gören)

Üstün: Şimdi yüce mekânlarda şakınmış olduğu üzere Yüce Soylar var! İnsanoğullarına yararlıdırlar. Onları şakıyanlara selâm olsun!.. Onları görmüş ve anlamış olana selâm olsun!.. Onları kaybetmeyi yararlandırırsınlar. Onları işitmek için kulaklarını açanlara selâm olsun!.. Ey Yolcu, işte gördün ve işittin! Sana bildirilmiş olandan çok iyi yararlan. Alegorinin içeriğindeki anlamı incele.

En Üstün: Ayrılmadan önce sana şunu demeliyim: Ritimizin bu özel bölümünün başlangıcında en iyisini varsaydık. Öyle ki, Eddalar ile bağlantılı olarak İskandinavya Kralı Gylpke tarafından Odin'in mabedinin en üstün rahiplerinden edinilmiş olanı gösterdik. Bundan sonra gelecek olanlarda İskit Rahip Sigge'nin mitolojisini daha iyi incelemek olanağını elde edeceksin. Onun kapsamında insanlığın Cennet ile Dünyanın evliliğinden doğduğunu anlatan ilkel inancın izleri vardır. Vedaların Hint-Avrupa teolojisinin çoğu onda bulunur. Bunun sonuç anlatımı da Vedaların üreyiş benzeri gibi Bilinemeyen Tanrısallığın nefes alış verişindeki yıkım ve yenilemedir. Dikkatle izleyişinin ödülü olarak seni en yüksek noktada İskandinavya Şövalyesi olarak nitelendirmeden başka bir şey yapamam. Dolayısıyla önümde diz çökeceksin.

Aday öyle yapar.

Viking savaşçısının inisiyasyonu

Üstat (*ritüelde öyle yazılı*) her iki omuza dokunarak şöyle der: Tüm Baba adına sana İskandinav Şövalyesi unvanını veriyorum.

Atılgan, gözüpek ve dürüst ol. Onursuz bir yaşamdan önce onurla ölüme saygı göster. Sana tarikatın (*) birbirinizi tanımakta kullanacağınız işaretlerini vereceğim.

[* Burada tarikat sözcüğü “düzen” ya da “kurum” anlamındadır.]

Birinci Bölüm:

Derecenin işareti: Sağ el ile kılıç çekilir ve kesici yerinin ortasından tutulur.

Tanışma işareti: Sağ elin parmakları kalp üzerindeyken sol el ile kılıca iki kez vurulur.

Karşılığı: Sağ işaret parmağı dudaklar üzerine konur.

Yardım işareti: Sağ el sol omuz üzerinde, sol el kaş üzerinde.

Geçiş sözcüğü: Sigge.

Yanıtı: Oromaze (en parlak ışık).

Tanıtma sözcüğü: Stella Sedet Soli. (Bilim Bilgelik Kutsallık)

Kutsal Sözcük: Zoa.

Vuruş: 3x3 + 3x3.

Yürüyüş: Altı standart adım. Kılıç çekilir, dik durulur.

İkinci Bölüm:

Kutsal Sözcük: Odin

Karşılığı: Autopsei (Derin düşünce).

Geçiş Sözcüğü: Anagogie (Ruhsal yükseliş).

Üçüncü Bölüm:

Geçiş Sözcüğü: Aborigene (Kökensiz toplum)

Kutsal Sözcük: Rurosta (Hakikat).

Yeni İskandinav Şövalyesi'ne derecenin önlüğü takılır.

Kapanış Konuşması:

Hiyerofant: (ritüelde öyle yazılı) Şimdi yerine otur ve dersi dinle.

Soru: Ruhun ölümsüzlüğüne inanıyor musun?

Yanıt: Evet. Bu derecenin antik öğretimidir.

Soru: Ruhun Tanrı'dan çıktığına inanıyor musun?

Yanıt: Tanrı hakikattir; şu halde tüm yaşayanlar birbirine benzer.

Soru: Bireysellik nedir?

Yanıt: Bireysellik ölümsüz olan ruhtur. Uyuyabilen fakat varlığı hiçbir zaman sonlanmayan egodur. Özgür ve ölümsüz, gerekli olan acı şeyler tarafından hareket ettirilir. Buyrultu dünyaları sarar ve kendini tanrısallığa doğru yükseltir.

Soru: Buyrultu nedir?

Yanıt: Yapıp etmelerimizin ilkesidir ve bu tümüyle organize edilmiştir.

Soru: Şu halde dış duyular ruhun kendini yeniden biçimlendirmesinin araçları mıdır?

Yanıt: Evet. Çünkü ruh tüm beden boyunca duyumsar; gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir. Bunlar geliştirilebilir ve yetkinleştirilebilir. Benzer şekilde diğer duyular da aynı işlevleri gösterir. Ruhun aynı zamanda içsel ve tinsel algılamaları vardır. Akletmek için şunlar gerekir:

1. İnsanca duygular ve insanlık düşünceleri;
2. İnsanın iyiliği için ahlâki bir anlayış;
3. Entelektüellik ya da doğruluk ve adalet duyguları;
4. Estetik ya da yüce güzelliğin duygusu;
5. Dinsel ya da kutsal ve ilâhî duygu.

Doğal beden gibi bu beş takdire şayan duygu en üstün gelişime elverişli olup, bunlar kişinin yetkinleşmesi sanatıyla ruhun evrimini oluşturur.

Ruhun doğal asaletiyle uyumlu olan bu gelişim için tüm niteliklerini tanımalı ve onları aklın yönelttiği yolda etkinleştirmeliyiz.

Ruh sadece dış doğanın izlenimlerini edinebilir. Bu nedenle duyumsamalı, almalı, yansıtmalı, tasarımılamalı, anlamalı, istemelidir. Kısacası, ruhtur düşünen. Aşağı yukarı yetkindir; nispeten saftır. İnsanın bütünleşen iyiliği de onun saltık yetkinliğini oluşturur.

Böylece ilâhî doğasını yetkinleştiren ruh, derecelerle tanrısallığa yaklaşır; kökenin, niteliğini ve ereğini bilir; Tanrı'dan geldiğini duyumsar ve Ona dönmeye çalışır.

İnsan ruhunun ilâhî özü Tanrı'nın düşüncelerinde ve ölümsüzlüğünde gösterilmiş olup, entelektüel ve tinsel doğasının bir parçasıdır. İlâhî niteliğini saltık iyiliğini, yüce mutluluğunu oluşturur.

Soylu ve ulu bir ruh, içinde ilâhî gücü duyumsayan, onun kapsamında düşünüp davranan ve sürekli olarak Tanrı ile ölümsüzlük düşüncelerine yaslanandır. Bir tek bu düşünceyle, dünya imparatorluğunda tüm ölüm çöktüğünde, gözleri korkutarak durur ve gerek enerjisini gerek özgürlüğünü gerekse aşağı yukarı tanrısal olan gücünü korur. Güneş altında başka hiçbir şey güçlü bir ruh ile karşılaştırılmaz. Gözleri önünde evren yok edilmişse, varlığını korur ve barış içinde kalır çünkü ölümsüzdür.

Ey insan! Ruhun ölümsüz olduğuna göre onu Evrenin Yüce Mimarı'na doğru yükselterek ölümsüzlüğünü biçimlendir. Tanrı'nın sesini, gönlüne hitap eden ve sürekli olarak "Ölümsüzlük" diye çığırın göksel sesi dinle.

Soru: Bizi canlı tutan yaşamsal nefesin yetkinliği uygarlığın doğrudan gerekçesi ise, biz de istemsizce, "kusursuz bir şekilde ilâhî nefesle dolu bazı ruhlar, içinden çıkmış oldukları sonsuz varlığı yaklaşılabilmek için daha yetkin bir varoluşa yönelir" sonucuna varmaz mıyız?

Yanıt: Kibirli memize yol açan içselliğimiz bile son nefesini üstün düzenin varlığına terk edebilir. Böylece göç üzerine göçle, bir dizi varlıkla, en noksan olan bile Tanrı'nın koynunda dinlence bulmak üzere yaratıcısına doğru yönelebilir. Eski rahiplerin inancı böyleydi. Eski rahipler şöyle derdi: "Ruh ölümsüzdür. Fakat cennete varabilmek için yedi kapıdan geçmek zorundadır: Kurşun, kalay, bakır, demir, pirinç, gümüş ve altın." Alşimistlerin buna benzer öğretileri vardı; onlara göre, ruhun, mutluluğun merkezinde dinlence bulmadan önce yedi gezegen gelişiminden geçmesi gerekliydi.

Oturumun Kapatılması

En Üstün: (3x3 + 3x3 vuruş yapar) Çalışmalarımız sona ermiştir. Toplantıyı kapatıyorum. Evinize gitmek üzere ayrılın. Her Şeyin Babası'nın kutsamaları sizinle olsun.

Diğer iki rahip vuruşları yineler.

Yararlanılan asal kaynak: https://www.stichtingargus.nl/vrijmetselarij/ritualen_en.html